

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 208 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 12 D'OCTUBRE DE 1912 ***

COSES DE NAZARETH

«Oh vila desdenyada, d'on se deya que res bo podia sortirne: gloriosa te saludam entre totes les ciutats de la terra!»—Trobam qu'es venturosa la nostra fe quant te podem contemplar en mitj de la gran ruina de Terra Santa, encare drete y habitada! oh bella patria d'aquell Jesús qui es gloria y corona nostra!

Nazareth, en efecte no ha desaparecuda, com altres ciutats, dins la llarga serie de devastacions qu'han com-e sascat el terror d'aquex país. Recordem Magdala, Bethsaida, Cafarnaum... Are. una pau que la paraula no sab dir, una soledat que no sembla terrenal, s'escampa sobre aquex bresol beneit del cristianisme: «involuntariament—ha dit un viatger—nos adonam aquí de que parlam bax baxet com a dins un temple, de por y de respecte. Es que les paraules d'esperansa y d'amor qu'oïren aqueis are clapers esbaldregats, y viles en temps millor, han pres el vol, com un esbart de coloms, per recorre les demés terres del mon y consolar els homos en tots els sigles. Es qu'aquelles viles son mortes...»

Mes, no axí Nazareth, visió de pau. Asseguda sempre en el metex punt de la verda fondalada d'Esdréol, encar'are semblem surgirhi y flotar, plens de santa poesia, els recorts de Jesús infant, de Josep el fuster y de Maria la Santa Verge.

¿Qui no hi voldria anarhi de bona gana? Un medi: no vos costará res ni vos moureu: solament heu de cloure els uys y volarhi de pensament per recorre carrers y plases mentre jo vos ne donaré noves. Ja hi som. Som a la part alta de Palestina.

Abans d'entrar dins l'afrau l'hem vista ja! santa visió! Y are la tenim devant blanca y graciosa entre redols de figueres de moro, de ciprers y de magraners y fassers, ¿Veis? De llevant a ponent s'estén desde la fontana de la Verge fins a les velles cisternes de dellá l'esglesia maronita, o també de nort a sur está entre l'Orfelinat protestant y les grans construccions francescanes del Convent de l'Anunciació. Avuy conta unes 8.000 ánimes.

Are entrem dins la vila. Una de les primeres coses que notareu será un aire de dignitat familiar, que no's troba a les altres viles de Palestina. Tant d'aquí es aquex detall, que tothom qui nos visita roman esbadocat quant no veu pupular les colles de miserables que vos assalten a Jerusalem, ni les malcriades series d'obsequiosos qui a Betlem vos

encalsen am ses marxanderies.

¿Y no teniu ja reparat, a l'entrada no més de Nazareth, com belluga y canta la gent menuda? Es cosa extranya a Orient: sabeuho! Sen ben desusades a Orient les demostracions alegres de cant y cridoría! Es ver qu'el profeta Zacharies anunciá que en els dies de la restauració messiánica «estarien plens els carrers de les viles de nins y nines qu'anirien a jugar a les plasses»: empero a Orient fa estona que la profecia es romasa suspesa! Pen lloc sentireu cantar y folgar: el dol inconsolable d'aquexes terres ve de ben enrera. Empero Nazareth es l'excepció: aquí no hi caben les complantes monótones ni la desolació de Galilea, aquí son alegres les melodies y son alegres els infants—Y lo qu'es més gros! els jocs nostros, com les melodies, tenen una antigor que no's pot dir. Are hem passat la plassa, hem assistit a unes escenes entre dues colles d'atlois, que, no sé si a voltros, empero a mi, es ben cert! m'ha evocat la memoria d'aquelles paraules de Jesús airat: «a-n a qui comperaré jo aquesta generació? Son talment aquells infants qui asseguts a la plassa pública, criden uns am sos altres y diuen: vos hem sonat les flautes per que ballasseu y no heu ballat, vos hem cantat lúgrubrament y no heu plorat!» Ido, ¿qui no dirá qu'aquels jocs qu'hem vist qui se diuen «el joc del rey», y que los tenim ben antiguissims, tradicionals, més que centenaris, los veuria jugar moltes vegades feris de Nazareth y los jugaria provablement, aqueis metexos als que aludex? ¿Qui no ho dirá, atenant a que Jesús sempre emprava les comparanses més casolanes, més conegudes, més populars, que en aquella ocasió se recordaría de son temps d'infant quant jugava a la plassa pública am sos cosins? Fins un endevina, que devia sufrir les capritxoses capbuitades dels petits nazareus, movils, incapasos de lo que volien.

Una solvedat. empero. No vuy dir que Jesús fos bullanguer com quaisevol; també aniria a meditar pels recons ignorats d'aquesta terra el pla definitiu de la Redempció. Nosaltres sabem qu'estimava la calma de les encontrades, qu'anava a recullirse y orar a les montanyes solitaries, aon entreveuria, am complacencia més allá de sa durada terrenal, les supervivencies y glories infinites y seguiria dins les profunditats del cel, la mirada de son Pare y li canviaría paraules d'amor y d'unió, inteligibles per la terra. No obstant, exteriorment, devant els homos, «Jesús crexia en edat y sabiduría».

Empero! ell caminant, caminant, nos hem

fet mes amunt que la vila: ¿y ara ja hem passat tots els carrers aqueis malenpedregats y drets qui s'escalonen pel flanc de la colina? Es que xerrant, xerrant, no me n'he temut. Per forsa, idò, hauriem de devallar. Guaitem, no més, ja que som d'alt, una montanya notable i veis cap a t remontana, en el fons, ben el fons, aquella montanya coberta de neu, qui brilla? Li diuen l'Hermon, qu'en arabig vol dir «montanya del vell de caballer blanca». Si demá hi arribau, vos sortiran a camí onsos y llops y raboes, empero veureu acomplirse lo del Salm: «que la roada del Hermon amara els puigs qui l'enrevolten.

Are, anem baxant. I com entrám a la vila, observau, uys espolsats, moltes coses. Ja reparau que les dones son grans, modestes y de mirada temerosa: tenen un aire digne, obert, hermoniós en el conjunt: fins per aquest aire noblement humá, y per no dur vel devant la cara les poden caracterisar y distingir de les dones musulmanes. Vet-aquí aquesta qui nos ha passat pel costat: aquesta qui du la gerra damunt el cap y mena l'infant. Ve de la Font de la Verge, la única font qu'alimenta la vila. ¿No vos fa cap illusió? Jo som molt temptat d'illusions—entre paréntesis—empero ¿que hi farém!—are me semblava veure en ella realment la Verge de Judá am son Fiy divinal. I més, essent aquest nin tant graciós y de tan dolça mirada, com ho son tots els d'aquí. Mirau com la llarga vestidura blanca, am tot y estar estretament lligada a la cintura per una faja escarlata, no danya la gracia natural de sos moviments; mirau a ell com a-n aquells altres qui juguen a-n aquella escala, com son desperts y agils y ben tayats, a pesar de ser pálits, molt pálits. Idò com dic, aquexa mare y aquex fiy qui nos va devant, me semblava tot just la Verge y el Minyonet: y es que, quant un es entrat dins Nazareth, que ja du format en son esperit un tipo ideal de cada persona de la Sagrada Familia, desseguida l'aplica a qualsevol nazaré o nazarena que'n presenti sisquera una vaga realisació, afegintli, per completarlo, lo que de millor tenen Jesús, o Josep o Maria. I jo crec que axò es un fenomen ben constant y molt excusable.....

Els homos... Am sos qu'hem vists, haureu pogut ben observar que son en general forts y ben espatllats. La seua fesomia oferex tota una mescla de energia y de bondat qu'encanta. Aquí es aon trobám la verdadera rassa dels galileus. Violents y lluitadors quant los provocau, aferrats a-n el guany sempre y amatents y docils y sufrits de natural, axò

qu'eren altre temps, també ho son are els nazareus. I si el caire de bondat y honradesa despunta més ara, s'explica per l'influencia del Evangeli y les escoles cristianes.

Are els nazareus van a escola, y ne tenim moltes per esser tan reduïda la vilz! no obstant, es ben segur qu'en la primera centuria de la nostra era no n'hi havia d'escoles. En aquell temps cap nazarena sabia lletra, y sols les més piedoses s'a contentaven am sebre de cor els bells cànctics de la literatura sagrada, i referent a Jesús, recordau no més alló de S Mateu, qui diu que quant entrá a la sinagoga d'aquí, «segons tenia per costum» y sentí que murmulaven d'ella per que no sabia lletra y apeser d'axò era sabí y feya miracles, Jesús no los va contradir. Mes: nos conta que quant veren el *fuster* posarse a lletgir, tornat un doctor de sinagoga de bo y millor, se'n admiraren, y segons S. Lluch, «tots els uys li estaven damunt.»

També hi van a escola les nines. Mes, en n'esser de dotze anys se posen a trebayar a-n el costat de sa mare, sia dins, sia fora de caseua; y no se'n sabrán separar, perque venen en ella sa confidenta, son exemplar, sa directora, la qui les farà bones dones. També Maria menaria la casa desde jove, y sarciria la roba esquinsada y els dissaptes descansaria passetjant pel camp y orant en el temple.

L'altre dia jo'l cercava a-n el tipo millor de la mare jove, el tipo que més retirás a la Verge Mare. I sense anar molt eafora, me vaig ficar en una qui alletava l'infantó, tot prenitli de sa boca una glopada de llet. Son vestit era de llana y sos cabeyes estaven xapats en dues bandes: y procurava llevors condormir l'infant qui plorava inconsolable. ¿Com no li cantau qualque cosa a-n aquest angel?—vaig gosar dirli—I al cap d'una mica de fer l'empagaida tot balancejant son fiyó comensá a cantar plena d'emoció aquestes estrofes.

Blanca coloma, vola, vola
sobre la testa del meu infant
Clou els uys qui volen dorme.
Son cardor retira a la teua
Vola, vola y s'adormirá.

Bella coloma, per qué t'allunyes?
no es garrít lo meu infant?
o's que la meua veu t'espanta?
Veu de mare es bona pregaria
Vina, vina y s'adormirá.

Dolsa coloma, del vent de tes ales
caricia'l front del meu infant.
¿Veus com sos grans uys se clouen?
Allunya la febre y'l sò inquietant
Vola al-entorn y s'adormirá.

Com l'estel dins l'aigua clara
veu sa imatge y sonriu
Axí coloma, mira sí sa cara
no revela ta vida pura y sense fel.
ara que s'es dormit el reyet desa mare.

«Paraules tan suaus—ha dit Le Comus— nos corprenien. I ¿perqué no hem de creure que Maria canta cançons parecudes sobre el bresol de Jesús infant? Car, si alguna cosa se perpetua dins el poble am fidelitat constant serán ben redesegur, els himnes del bresol.

Y que deis que voleu veure com son les

cases de Nazareth? Entrem a-n aquesta d'ací davant: aquí hi viuen uns esposos xoces, molt bons cristians. Distíngiu abans de tot les cases de Nazareth de les de Jerusalem. Per axò es suficient notar que les d'aquí no acaben com les de la ciutat Santa y altres villes de Siria, amb un cimbori o cúpula, sino que les tapen fraginades planes, fent terrat y llevor, son de modestes proporcions y pobre arquitectura tradicional. Es en el terrat qui s'hi apleguen els nazareus per respirarshi aire fresc de l'orabaxa y ferli les pregaries: y passarhi llarges hores en íntima conversa familiar. S'hi munta, com veis, per una escala forana. Entremhi are.

En primera, les cases tenen molt poca claror: apenes si hi ha per necessari una finestra, a mes del portal, qui dexi entrá el sol y oreji la casa. ¿Qui no compren, idò, qu'en un lloc tan mal servit de llum, la dona del Evangeli «prenga sa granera am sa ma y encenga la llumanera per cercar la dracma qu'ha perduda?» Ademés, no teniu mes lloc qu'aquesta sala, *violá tout*: y axò no basta per les necessitats del homo: aquí si que no hi ha entrat civilitació moderna. ¡Mirau si fa molta buydor! causa fret a-n el cor, y mes si mirám el pobrissim mobiliari. Ni llits, ni taula, ni cadires. El llit es aquesta especie de matelás que veis dins aquest armari gran amb els coxins y llensols, perque tot s'aplega y s'apila aquí tots els matins.

Dins les parets de dreta y esquerra hi ha sengles rebosts arquejats: en el de la dreta, una gran gerra, depósit de l'aigua, y al costat dues de mes petites que servexen per durla de la Font; mes amunt, les botelles d'oli y de vinagre y algunes escudelles de fusta: plats, ni cueres, ni forquetes no n'hi cerqueu. A l'esquerra trobareu, aquí, com per tot, dos o tres o quatre cetríes de terra cuita aon s'hi tenen les provisions de blat, d'arrós y ciurons, que es el «nostro pa de cada día» dels honrats nazareus. Axò d'ací es la llumanera patriarcal, tanta antigor dū. S'assemble prou, com veis, a un canalobre. empero de test, d'un parey de pans d'altari: acabant a la part superior amb una copa, com una flor de lliú dins la qual l'oli alimenta tres blens, y descansant sobre un tabulet bax de fusta. No vos extranyin aquestes pedres redones y planes que son aposta per moldre.

Vet-aquí el tipo tradicional, segurament moltes vegades secular, de la casa nazarena.

Y vet-aquí algunes claricies sobre la gloriosa patria de Jesús: el nom de la qual passá de la Creu a-n els llabis y a-n els cants d'amor de incontables dexebles y ha inspirat un san entusiasme a qualsevol qui ha posat fe y esperansa en el Salvador sortit d'aquesta vila y devengut, ja fa, vint sigles, Rey de l'humanitat.

¿I ja que deis que hauriem de veure l'església de la Anunciació? Axò será demá ben dematí. Jo hi diré missa a hora d'aua voltros l'oireu y després seguirem la passetjada per Nazareth. Are, que Deu vos quart.

JOAN BIBILONI.

HISTÓRIA DEL REY EN JAUME CONQUERIDOR DE MALLORCA

—Glosada per B. Ferrá

I.

SON NAIXEMENT E INFANESA.

Sa mare, Donya Maria Senyora de Montpeller, casada amb el Rey en Pere d'Aragó, un poc cap-desfét; aidant Deu al seu enginy y, de sa Cort, a los pregs, lo posá al món, comensant tot junt el més de febrer; y fou sa mare meteixa la qui pensá y resolgué que, oferides als apostols, dotze candeles, ensemps, eoma devota pregaria cremassin, y durá més l'encesa a honor de Sant Jaume; y, per axò lo nom seu, honrant a la Candelária s'imposá el princep novell.

Anaren a batejarlo Clero y Nobles, tots contents, omplint de goig y alegría al poble de Montpeller.

Y: conten alguns Cronistes
¡coses may vistes!
que, ran del bres del infant,
Un talabant
vá caure, y no'l vá ferí;
Y se vá dí
que havia estat un intent
d'un mal parent
per robarli sa corona.

Y, passa estona
tenguent sa mare gelós
l'Infant En Jaume.
Ell Crexia
bén robust y sanitós
y ensenyat com merexia
son estament y noblia;
mentres son pare acabá
de guerretjá
a Muret, morint vençut.

Més: caparrut,
Lo comte Nunyó lográ
l'Infant; y sort
que era En Simó de Monfort
qui'l retenia.
Convinguent Donya Maria,
lo s'en dugué
y tutó legal se fé
del seu nebot;

pues, a les hores, per tot,
ab gran borrasca
y ab cismes de tota casta,
l'alt Aragó,
Catalunya y 'l Rosselló
se diputaven.

Poc después, á Roma anaven,
aconsellats,
mare y fill, per los Prelats,
en bé del poble
y amb intent lleal y noble,
(cosa no rara)
a fi de que lo Sant Pare
los protegís.

El Rey jove era un etsís
per s'hermosura,
un encant de la Natura;
y arribá a edat
de devuit anys, bén plantat,
fort y valent,
de les ciències al corrent,
cenyint corona.

Se trobava a Tarragona
cuant els pirates
de Mallorca, ¡males rates!
que, amb naus-xibius,
perseguien, fent captius
als navegants
de Catalunya y voltants.

Llavors, el Rey,
a impuls de la Santa Lley
de germandat
que Deu als homos ha dat,
tot conmogut
y avorrint l'esclavitut
de Moraría,
son esperit enardía;
pues, parlant Ell,
amb un tal Pere Martell,
de sobre-taula,
aquest va dí: Senyó Rey,
vullau escoltarme a mí
mariné vey,
lo que, de cor, vos vuy dí.
(Seguirá).

MONUMENT AL VENERABLE Fra JUNÍPERO SERRA

L'iniciador d'axecar un monument a Fra Junípero Serra, Mossen Francesc Torrens, de Petra, ha dirigit a sigüent proclama que ha despert molt d'entusiasme entre sos compatriotes:
Petrensens:
Es un deber sacratísimo por lo patriótico,

ensalzar á aquellos de nuestros ascendientes que con sus virtudes, su ciencia, su abnegación y sacrificios, honraron el pueblo que les lactó en su infancia y legaron un nombre imperecedero en la historia de la civilización, así civil como religiosa. La Patria, esa madre sin segundo que les meció en su cuna, reclama incesantemente para ellos el honor debido, y asesorada por el mismo Dios, bendice prodigalmente á los que arriman su apoyo moral y material al ensalzamiento de sus más caros hijos. Negar un modesto sacrificio á nuestros héroes y á nuestros Ilustres, es desconocer nuestro pasado, es renegar ignominiosamente de nuestra historia.

El Ven. Junípero Serra, Fundador y Apóstol de la California Septentrional, es el preciado galardón y Herald de nuestro pueblo. Treinta y cinco años de su preciosa vida entre los indios Pames de aquella remota región, fundando pueblos y civilizándolos, le acreditan de benemérito de la ley y de la patria; su nombre llamea en el mármol y en el bronce, en los faros y buques que cruzan el Pacífico, en las casas del comercio y de la industria, en los monumentos levantados á su mundial grandeza y en las plazas y calles de todos los pueblos de la Alta California.

Y toda la Alta California se prepara para celebrar solemnemente el segundo Centenario de su natalicio que cumplirá el 24 de Noviembre de 1913.

Como los buenos Californianos, pues, honremos á nuestro ilustre y benemérito hermano, el Vn. Junípero Serra, elevándole en la plaza de esta población que lleva su augusto nombre un monumento que, aunque sencillo en su forma, sea grande por su patriotismo. Prestad vuestro óbolo incondicional al esclarecido ascendiente, y sin hacer caso del espíritu de capciosa y malévolá contradicción que asoma siempre su cabeza asquerosa para aniquilar las grandes empresas, seamos dignos ante Junípero Serra, como lo son los Californianos y seámoslo también ante la madre pátria y ante esa falange de petrenses ilustres en todos los ramos del saber, que nos informaron y alentaron con su ejemplo y heroicas virtudes.

Petra 23 Septiembre de 1912.

FRANCISCO TORRENS P BRO.

DE ESCOLARES

A causa de la mucha labor que pesa sobre la Reverenda Comunidad de Padres Franciscanos de esta Ciudad, se han encargado de la Dirección Moral y Religiosa de la Academia Técnica, así como de todo lo que afecta al internado de la misma, los Hermanos de las Escuelas Cristianas.

**

El jueves por la tarde, el Sr. Maestro de la escuela 1.ª de niños de esta ciudad, D. Antonio Ferrer, realizó la primera excursión escolar, eligiendo para ella el punto denominado el Puig d'en Reura.

Salió de la escuela a las dos y media en ordenada fila que la formaban unos cuarenta

escolares, marchando con mucho orden y acertada disciplina, lo que viene a demostrar que con buena dirección y ordenado método pronto saben los escolares darse cuenta del fin que se persigue en las excursiones.

No dudamos, pues, que las excursiones escolares son factor principalísimo para encuazar á los niños por la senda del adelanto y progreso, cuyos resultados prácticos coronarán sin duda la labor pedagógica del que, no perdonando sacrificio alguno, se ha propuesto alcanzar copiosos frutos en la enseñanza.

**

Sabemos que desde el próximo quince de los corrientes quedará abierta en la escuela nal que dirige El Sr. Ferrer, la matrícula para la clase de adultos que empezará el próximo cuatro de noviembre. Sólo podran ser admitido los alumnos que hayan cumplido catorce años, o sea los comprendidos en la edad adulta.

Le que se anuncia para conocimiento de los padres, alumnos y demás personas a quienes pueda interesar.

Cronico d'Inca

Setembre de 1912.

—Un dia de la setmana passada se despedí dels seus amics d'Inca el Tinent Coronell, D. Miquel Ramis, per anar a incorporarse a n-el retgiment de Mahón es estat destinat.

—La despedida del Sr. Ramis aquí es estada ben sentida per tenir moltes afectuoses relacions, producte del seu carácter bondadós y familiar.

Dia 6.—Es conduit, per la Guardia Civil, a la pressó d'Inca, un bergantell convicte y confés d'haver robat 50 duros a son amo, Mestre Damiá Ramis (a) Sopa, de Llubí.

Dia 8.—En Juan Caymari y en Francesc Payeras, vermeyets de la capella infantil de la Iglesia de Sant Francesc d'Inca, han obtengut beca de cantors a la Seu de Mallorca.

Segons noticiés, en les oposicions que la setmana passada se feren a n-el Seminari, en Caymari se distingí pel bon metálic de la seua veu, y en Payeras, sens tenirla dolenta, per lo ben educada que la tenia, a més de la bona preparació y seguritat que demostrá tenir en tots els eczercisis verificats.

Están d'enhonabona les families d'aquests dos ninets per lo seu nomament, lo metex que'ls Rnts, Pares Franciscans per l'esmerada educació musical que donen a les veus de la capella del convent; y sobretot, están d'enhonabona Fra Llinás que prepará per les oposicions en Payeras y Mn. Antoni Palou

que prepará y presentá en Caymari.

Dia 10.—El mercat d'Inca de cada dia se fa més important. La concurrència de dijovés qu'es venguda es molt grossa, verificantse moltes barrines a nostres places.

El blat que s'es presentat no cabia en la cortera, pagantse a 17 y a 18 pesettes; algunes partides per llevar s'han pagat a 19 ptes. cortera.

Lo qui va alt de preu es s'ordi que va 12 ptes. y la sivada a 11.

Les figues seques han baxat una miqueta: de 8 a 11 les d'animals y de 17 a 20 les bones.

El bessó se tirava a 103 ptes. el quintá.

Les garroves novelles se paguen a 5 ptes. el quintá.

Lo qui va abandonat son els porcs grassos que se paguen a 11 ptes. l'arrova y encara apenes hi ha dita.

—Horabaxa fa una bona aygada.

Dia 11—Llegim que'l Ministre de Gracia y Justicia ha anomenat a D. Jo-

sep Llambies Notari de Palma que actualment e-hu es d'Inca.

Igualment passa a Muro, nostro amic D. Lluís Gonzaga Pascual y Ruiz qu'es notari de Sanselles.

—D. Ignaci Figuerola, amo de la tenda de Sant Joseph de Palma, ens fa avinent que ha rebut les *novedats*, pera senyora y cavaller en sastreria camieria y confeccions, el qual posa en disposició del públic, confiant veurerse honrat per la seu clientela.—El Cronista.

Registre Civil

Segona quinzena de Joriol

NAXAMENTS

Dia 16—Pau Rebassa Perez fiy de Pau y Eduarda.

Dia 19—Juan Sastre Planes fiy de Miquel y Antonia.

Dia 20—Mateu Garau Ramis fiy de Juan y Margalida.

—Maria Buades Ramis fiya de Juan y Francisca.

Dia 21—Catalina Llobera Figuerola fiya de Juan y Margalida.

Dia 24—Mateu Resseló Tortella fiy de Mateu y Catalina.

Dia 25—Jaume Rosselló Fe fiy de Juan y

Maria.

Dia 26—Gabriel Perelló Cladera fiy de Jaume y Margalida.

Dia 28—Antonia Oliver Perelló fiya de Bartomeu y Juana.

Dia 31—Juan Suau Cerdá fiy de Jaume y Jeronia.

DEFUNCIONS

Dia 19—Catalina Truyol Llompart, de 34 anys, fadrina.

Dia 23—Francisca Domenech Vicens, fadrina, 18 anys.

Primerá quinzena d'Ago:t

NAXAMENTS

Dia 7—Juan Alzina Coll fiy de Bartomeu y Catalina.

Dia 8—Juan Sastre Carbonell fiy de Gaspar y Francisca.

Dia 10—Catalina Llopiz Durán fiya de Miquel y Coloma.

—Juan'Ayna Paris Beltrán fiya de Guillem y Catalina.

Dia 13—Maria Planas Pol fiy de Juan y Jeronia.

—Miquel Llompart Salas fiy de Miquel y Juan'Ayna.

Dia 14—Juan'Ayna Planas Llabrés fiya de Juan y Margalida,

MATRIMONIS

Dia 3—Andreu Genestra Servera, fadri, 23 anys ab Catalina Amer y Amer.

—Juan Bissallach Oliver, fadri, 25 anys, ab Francin'Ayna Quetglas Paris fadrina, 23 anys.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS HECAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Imprenta de Ca-Nostra

Se confecciona toda clase de modelació per Juljats municipals y Caxes rurals baix d'intel·ligents direccions. Talonaris pe la loteria nacional, programes y l'la classe de treballs ab prontut y economia.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs mestres y obrers que mos ho demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra llibreria per 100 pessetes cad'any al contat los regalám la suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE
IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
INCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS == PRECIO FIJO

TINTA

D'ESCRIURE

a sis reals el Litre

A SIMPRENTA DE CA-NOSTRA